

V Ljubljani, v petek, dne 18. avgusta 1911.

<p>Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1'80 1/2 leta K 3'50 celo leto K 7'— za inozemstvo: " " 2'30 " " 4'50 " " 9'—</p>		<p>Redakcija in administracija: Spodnja Šiška številka 97. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 2 dol. 50 cent.</p>		<p>Oglasnina za 6 krat deljeno petlitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri večkratnih objavah primeren popust.</p>	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.		Naročnina za dijake 5 kron.	Štev. 26.

Vstaja v Albaniji.

Črnogorski general se pogaja pri Podgorici z vodjami Malisorov.

Oldřich S. Kostelecký:

Humoreske.

VII.

Tri glave gospoda Renéja Tonneliera.

(Prosto po češkem izvorniku)

Kdor ni videl Neapolja, ni videl krasote sveta, pravijo. Zakaj pa ne?

Neapolj ima baje za Carigradom najlepšo lego na svetu. Zakaj pa ne?

Videti Neapolj, potem pa umreti. Tole je res, jaz bi zaradi Neapolja skoro umrl. Da, še sedaj mi vzkipi v telesu kri, vsa, kolikor je imam, vsled neizrečne nejevolje, kadarkoli se zadene besedica Neapolj ob mrenico mojega ušesa. Ah, Neapolj! O, če bi bil jaz slaven poet, napisal bi o Neapolju pesem, da se ne bi moglo to slavno mesto, ki ima za Carigradom najlepšo lego, vsled moje pesmi rešiti sramote in jaz najbrže tudi ne. In če bi morda mene postavili, da sestavim klasifikacijo najkrasnejših mest na svetu, bi gotovo napravil tole lestvico krasote: Carigrad — nič — Praga in tako dalje... in na koncu: nič — nič — Neapolj. Žalosten, grenek, krut je moj spomin na krasni Neapolj.

* * *

Živel sem v Neapolju skoro že celo leto. Všeč mi je bilo tam, bil sem zadovoljen, niti Vezuv ni kalil jasnega neba mojega miru — tu pa je nastal izbruh. Ne Vezuva, moj. Bljuval sem namesto Vezuva, in s pepelom in lavo svoje jeze sem zasipal ves Neapolj. Bila je to katastrofa, ne za Neapolj, ampak zame. Zakaj?

Ah!

Sedim v svoji sobi in nekaj pišem.

Tu vstopi tuj mož, prijetne zunanosti, ki je napravil tedaj name jako dober utisk, toda kateri še sedaj po letih napravlja name utisk — pravzaprav, kaj bi se razburjal še po tem dolgem času.

„Gospod Ulrik S. Kostelecký?“ vpraša nekako lakonično, toda vljudno, skoro prijateljsko.

„Prosim. Gospod —?“

„René Tonnelier, akademični slikar iz Pariza.“

„Srčno me veseli. Blagovolite sesti, prosim.“

„Prosim.“

„Želite, prosim?“

„Prihajam, gospod, da bi — Imel sem čast, gospod, videti vas predvčerajšnjem v kavarni starega Bibija —“

„Tjahodim vsak dan, gospod Tonnelier.“

„Povedali so mi tam, da. Dovolite, prosim, da govorim popolnoma odkrito.“

„O, prosim. Zagotavljam vas, gospod, da ljubim odkritosrčnost.“

„Tem bolje. Takoj na prvi pogled na vas sem bil ves vnet za vas.“

„Jako me veseli vaša simpatija napram meni, gospod Tonnelier.“

„Neizrečno ste mi všeč —“

„O, prosim —“

„Iz srca rad bi se vam bil predstavil predvčerajšnjem v kavarni, toda obotavljal sem se —“

„Bodite prepričani, da bi vas sprejel prav prijateljsko.“

„Hvala, gospod, za vašo veliko prijaznost. Danes sem se drznil priti naravnost k vam, da vas poprosim —“

„Prosim, rad vam postrežem.“

„— da bi mi bili model za sliko —“

„Mo—del?“

„— model za sliko, s katero mislim zbuditi vseobčno senzacijo. Ne bom vam prikrival, da kandidiram za izpraznjeno mesto v pariški akademiji ved in umetnosti. Potrebujem vaš obraz, vaš izraziti, karakteristični, nenavadno zanimiv obraz, gospod.“

„Toda dovolite, prosim: moj obraz vendar ni, da bi —“

„Bodite prepričani, gospod, da sem v vas našel to; kar sem zastonj iskal že dolgo časa.“

„Bodite prepričani, da imam za to jako važne razloge.“

„Vaš pogoj torej je, da ne smem te slike niti jaz videti?“

„— dokler je ne izročim javnosti, je ne bo videl nihče. Meni gre veliko za to.“

„In če vam dam častno besedo, da ne izdam vaše skrivnosti?“

„Svoje skrivnosti ne morem izdajati, da, ne smem izdajati, če hočem, da ne bo ves moj trud zastonj. Oprostite, prosim. Pravil sem vam, da mi bo moja slika pripomogla, da postanem član pariške akademije ved in umetnosti. Nisem vam zamolčal tega, samo da bi me razumeli, koliko mi je na tem, da ste vi model za mojo sliko.“

To je govoril gospod René Tonnelier s takim tonom, da sem moral spoznati,

da je ves trud mojega nadaljnega prizadevanja zastonj. Obenem pa se je seveda vsled te skrivnosti v meni zbudila taka radovednost — da nisem mogel odkloniti prošnje gospoda Tonneliera in to tem bolj, ker sem mislil, da ni mogoče, da ne bi te slike videl, če bom vendar model za njo. Zato sem rekel mirno:

„Imam spoštovanje do vaše skrivnosti, gospod René Tonnelier, in zame bo le čast, ako bom torej jaz model za to vašo skrivnost.“

„Hvala, srčna hvala, gospod.“

„In že sedaj vam častitam kot novemu članu pariške akademije ved in umetnosti.“

„Ako postanem član, bom dolžan samo vam se zahvaliti za svoj uspeh.“

„O, prosim, prosim —“

„Gospod René Tonnelier mi je iskreno stisnil roko.“

Ko je odšel, sem šel parkrat po sobi gorindol v samozavesti, da bom model za krasno sliko in da pomorem ljudem v akademijo ved in umetnosti.

* * *

Umetniški ateljé gospoda Renéja Tonneliera ni bil slučajno preveč daleč od mojega stanovanja. Gospod Tonnelier je živel kot gost v Neapolju zaradi svojih umetniških študij. Ko sem prvič vstopil v ateljé, sem zapazil samo veliko

platneno ploskev na stojalu, na poseben način zagrnjeno s svetlo modro zaveso — to je bila ona tajna slika.

Gospod Tonnelier me je sprejel skoro navdušeno.

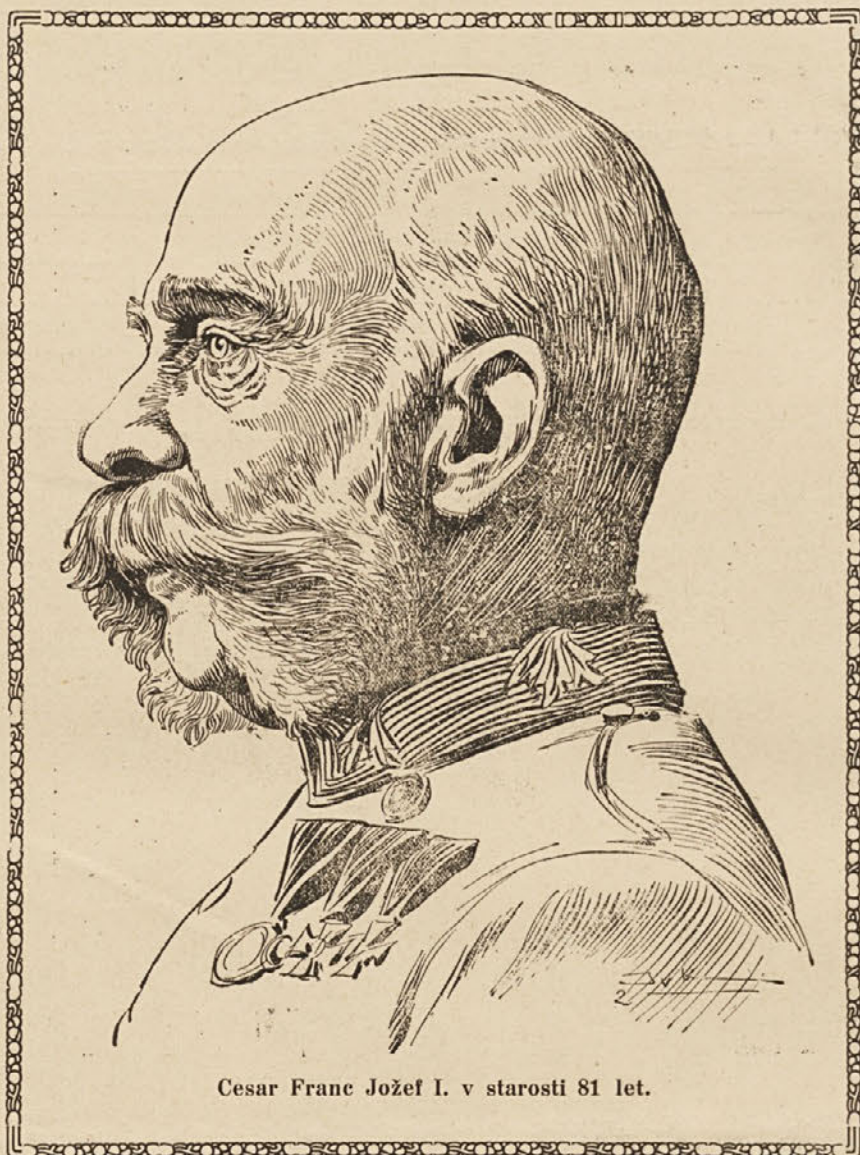
„Niti ne vem, kako naj vam to povrnem. Niti ne vem, kako naj vam to povrnem,“ je govoril. In rekel je tudi: „Iz srca sem vam hvaležen za vašo prijaznost, velecenjeni prijatelj. Saj dovolite, da vas tako imenujem.“

„Gotovo, zakaj tudi mene veseli vaše iskreno prijateljstvo.“

Gospod René Tonnelier je bil res ljubezniv mož.

Potem me je ta ljubeznivi mož posadil od strani za stojalo tako da nisem mogel videti prav ničesar, kadar je odgrnil zaveso. Vsi moji pogledi so bili zaman. In tako je bilo vselej; niti trohica tajnosti gospoda Renéja Tonneliera mi ni bila razodeta.

(Dalje.)

Cesar Franc Jožef I. v starosti 81 let.

„Vi se mi dobrikate, gospod René —“

„Ne dobrikam se, gospod. Zagotavljam vas, da me je vaša glava, izraz vašega obličja, sploh vsa vaša zunanost v pravem pomenu besede očarala — tako —“

„Oprostite, prosim, da se vam umešavam v besedo: kako misel predstavlja vaša slika?“

Gospod René Tonnelier je odvrnil prijateljsko proseče:

„Prosim, oprostite, toda misel moje slike je moja skrivnost.“

„Skrivnost? Naj bo. Toda gotovo mi bo dovoljeno videti to sliko, ko bode gotova, gospod Tonnelier.“

„Žal mi je, gospod, da moram k svoji prošnji, s katero mi izkažete, če jo uslišite, ne samo veliko prijaznost, ampak tudi dobroto, pridružiti isti pogoj, da mora moja slika ostati moja skrivnost, dokler je ne izročim javnosti.“

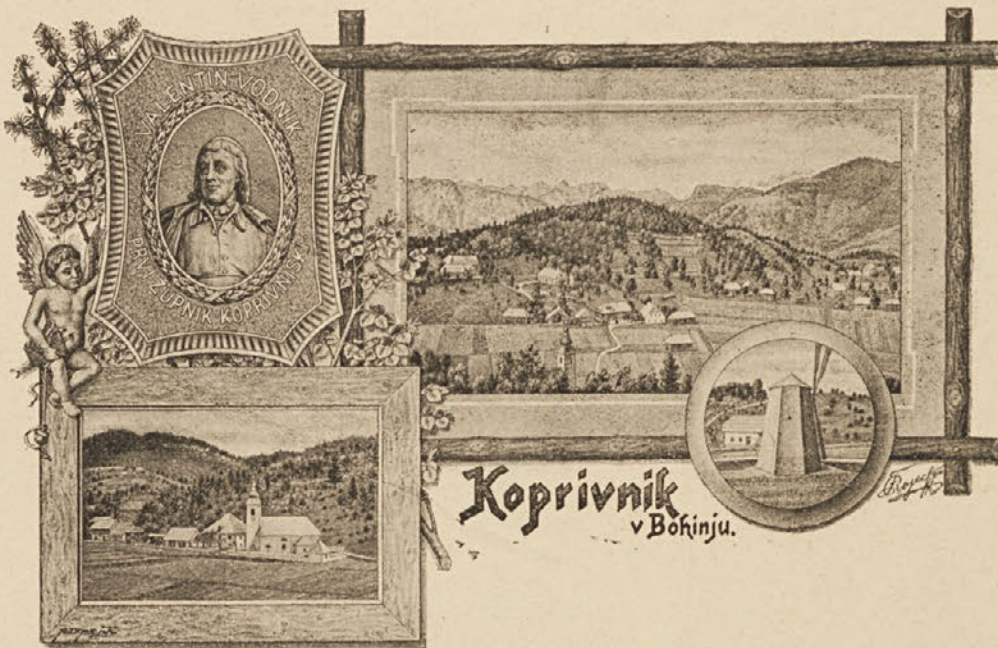
„Aj?“

Vstaja v Albaniji.

(Slika na naslovni strani).

Raznovrstna poročila po časnikih glede vstaje v Albaniji so tako različna, da se ne ve nič gotovega. Eno je pri tem, da je stvar v resnici zelo resna, in da bo Turčija, ako ne pride do kompromisa, pri tem izkravela in da lahko pride tudi do evropske vojne. Albanci so bojeviti ljudje, ki si ne puste vzeti svobode in izmed teh se posebno odlikuje rod Malisorov. Turška vlada je dala vstašem tritedenski odlok, da se vdajo in jim je baje celo stavila ugodne pogoje. Vendar poznajo Albanci prav dobro verolomnost Turkov, zato jim ne zaupajo ničesar, razen, če prevzame kaka velevlast garancijo za te obljube. Črnogorski kralj Nikita je prevzel posredovanje med vstaši, ki so pribežali v Črnogoro, da bi se naj vrnili v svoje domove. Naša slika nam kaže črnogorskega generala v pogajanju z vodjami Malisorov pri Podgorici. Pogajanja so ugodno uspela, in Malisori so se vrnili domov.

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah. 6. avgust 1911 ostane Domžalčanom pač v globokem spominu, „Sokolstvo pa je ta dan lahko zabeležilo v kroniko svojega napredka. Od vseh strani so prihajali „Sokoli“ v Domžale v poset bratskemu domžalskemu „Sokolu“, ki je sezidal krasen dom in ga otvoril javnosti: Tu naša vztrajnost, naš trud, katerega je bodrila velika misel, silna sokolska ideja in ljubezen domovinska.

produkcije naraščaja v raznovrstnih in zanimivih skupinah. Nato so nastopile „Sokolice“, ki so žele buren aplavz. Vse pa je napeto sledilo telovadbi na orodjih, ko so nastopile redne vrste, izmed katerih so se odlikovale posebno vaje na bradljah.

Danes prinašamo slike iz te slavnosti, in sicer: Sokolski dom, Sokole-jezdece in prizor pri otvoritvi Sokolskega doma. Pri

dni tisoče slovanskega Sokolstva, cvet in nado slovanskih narodov, predstavitelje telesne in нравstvene sile Slovanstva v kraljevem Zagrebu. Prestolnica hrvaškega naroda je po petih letih zopet sprejela ponos in diko Slovanstva v svoji sredini. Mogočno so plapolali narodni prapori, velikanske množice ljudstva so se zgrinjale h kolodvoru, k sprejemu slovanskih gostov,

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah: Sokole-jezdci.

Otvoritev Sokolskega doma v Domžalah.

Pestra množica je napolnila telovadišče že takoj popoldan in zasedla tribune in sedeže do zadnjega kotička. Ko se je začela javna telovadba, pri kateri je najprej nastopil naraščaj, ki je zbujal splošno priznanje in čudenje, je navdušenje priklopelo do vrhunca. Bile so pa to res izborne

tem pa nam sili trpka beseda izpod peresa, zakaj obljubovale so se nam slike iz cele slavnosti in trudili smo se, je dobiti, a mesto slik smo dobivali le izgovore.

II. vsesokolski zlet v Zagrebu. Mens sana in corpore sano — zdrava duša v zdravem telesu. Ta silna ideja je zbrala te

ki so prihajali od vseh strani držav, da pokažejo, kako krepak, silen in svež je narod slovanski. Vrsta za vrsto je korakala v mesto, vzbočenih prsi in smelega pogleda. Zemlja je odmevala od krepkih korakov, saj je prihajala samozavest in sila roka v roki s krepkim stremljenjem za visokimi sokolskimi cilji.

Narod slovenski je čutil veliki pomen Sokolstva, z neizmernim navdušenjem je sprejemal in pozdravljal slovanske sokolske vrste na njihovem potu v Zagreb. V Litiji, Trbovljah, Radečah in sploh tekom celega potovanja je ganjeno ljudstvo z vihrajocimi robci in urnebesnimi živioklici sprejemalo Sokolstvo. Sevnica je bila v slovenskih zastavah. Iz vlaka, kjer so se vozili „Sokoli“ so vihrale slovenske zastave, „Sokoli“ so navdušeno odgovarjali iskrenim pozdravom ljudstva.

Že generalne vaje je gledalo tisoče ljudi. Telovadila je vsa tu zbrana sila, mogočna narodna vojska, vsi, kakor eden, bodisi Sloven ali Hrvat, Srb ali Bulgar, Poljak ali Rusin, Čeh ali Rus.

Tu je bil tudi ameriški Sokol, ki je pohitel v staro domovino na vsesokolski zlet. Danes prinašamo sliko prostih vaj na tem slavju, ki smo jo mogli dobiti za številko našega lista. Obširnejše poročilo in slike priobčimo prihodnjic, da pokažemo onim Slovincem, ki se niso

Križa v avstrijskem vojnem ministrstvu.

Podpolkovnik Brosch. Vojni minister baron Schönauich. Šef gen. štaba pl. Hötendorf.

mogli udeležiti tega slavja, vsaj nekatere znamenitosti z vsesokolskega zleta, in že iz tega bo izprevidel sleheren, da biva v resnici zdrava duša v zdravem telesu Sokola-Slovana.

Križa v avstrijskem vojnem ministrstvu. Baron Schönauich, sedanji vojni minister bo odstopil. Govorilo se je že dokaj časa, da vlada nekaka napetost med vojnim ministrom in prestolonaslednikom: S tem, da se vojni minister ni hotel udeležiti spuščanja dreadnouta v morje, ker je prisostoval v imenu cesarja prestolo-

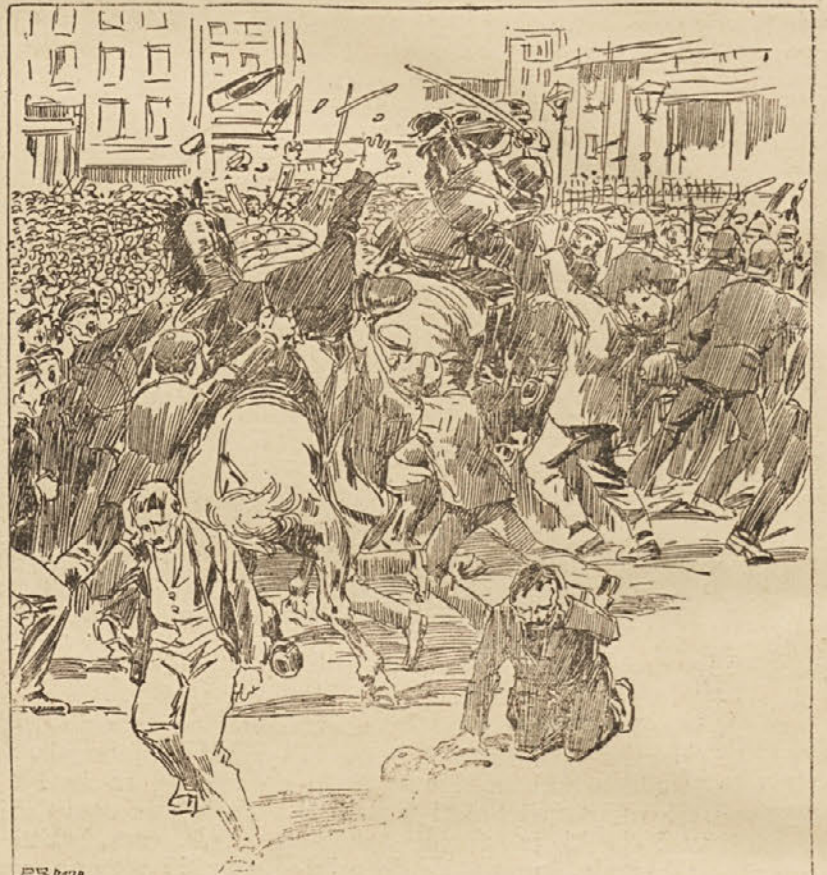
Novi dunajski nadškof dr. Fr. Nagl.

naslednik, se je jela javnost glasno zanimati za to. Ker pa se baron Schönauich tudi noče udeležiti vojaških manevrov, in je predlagal cesarju, naj sicer prestolonaslednik poveljuje in vodi manevre, nadomestuje pa cesarja naj kak drugi nadvojvoda, je prestolonaslednik izposloval od cesarja odslovitve vojne ministra. Cesar je bil baronu Schönauichu zelo naklonjen in ga je nerad odslovil. Pričakuje se, da z odstopom vojnega ministra, pade več visokih oseb, med njimi šef generalnega štaba feldmaršalleutnant pl. Hötendorf in podpolkovnik Brosch. Tudi v visokih kro-

gih se izpodrivajo, ker vladajo tudi nje strasti kot navadne zemljane.

81. rojstni dan cesarjev. Danes vihrajo po Ljubljani slovenske in cesarske zastave, a tudi po vsi širni Avstriji vihrajo zastave. Vsa srca naše monarhije se obračajo v Lj, kjer praznuje naš sivi vladar 81. rojstni dan. V ljubljanski Zvezdi se je dopoldne služila maša, kateri je prisostovala posadka in državno uradništvo ter mnogobrojno civilno ljubljansko občinstvo. Edeninosemdeset let človeške starosti pomeni za vsakega človeka nepretrgano vrsto muk in trpljenja. A, če kdo, je naš ljubljani vladar v teku edeninosemdesetih letih doživel veliko bridkih ur. Že l. 1857. mu je umrla ljubljena hčerka, Zofija. Dne 30. januarja 1889. l. je nenadoma umrl edini sin, prestolonaslednik Rudolf, up in ponos vse Avstrije. L. 1898., ko je praznoval cesar svoj vladarski jubilej, je roka krutega morilca prebodla blago srce ljubljene soproge, cesarice Elizabete. In ti kruti in še razni drugi udarci ga niso zlomili, niti potrli. Vkljub svoji starosti vodi z mladostno silo krmilo državne ladje. — In srčna želja vseh narodov naše monarhije je, da nam Vsemogočni naj še mnogo let ohrani našega vladarja.

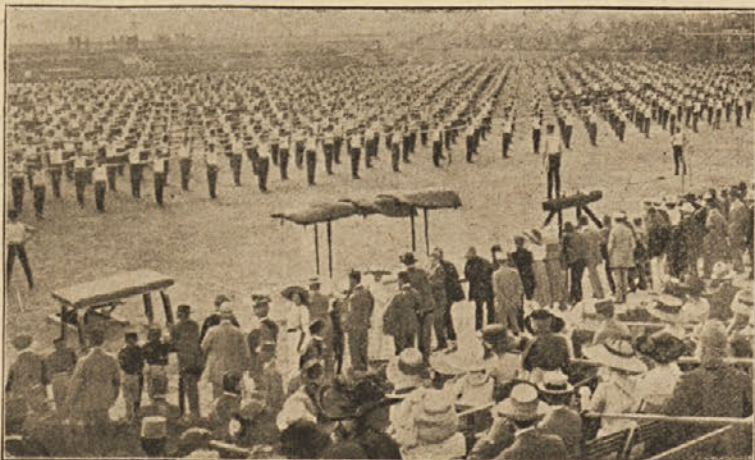
Koprivnik v Bohinju. Hočeš miru in oddiha v krasni planinski naravi in svežem gorskem zraku? — To ti nudi Koprivnik v obilici. Ta krasna planinska župnija, kjer je peval Valentin Vodnik svoje preprosto lepe pesmice, o kateri je zapisal v krstno knjigo:

Stavka na Angleškem: Poulčni boji v Liverpoolu.

Novi nadškof dunajski. Na mesto umrlega kardinala Grusche bo imenovan za dunajskega nadškofa sedanji koadjutor, škof dr. Franc Nagl. Novi nadškof je star 55 let in je rojen Dunajčan. Posvečen je bil v mašnika leta 1878. Leta 1893. je postal profesor filozofije in eksegeze v St. Pöltenu, leta 1885. pa je prišel na Dunaj kot dvorni kaplan. Leta 1887. je postal spiritualdirektor v Augustinovišču, leta 1889. pa rektor „Anime“ in leta 1902. škof tržaški, ki je kot tak še Slovincem dobro v spominu.

Stavka na Angleškem. Ko je Roosevelt, bivši predsednik Zedinjenih ameriških držav imel govor v Kristijaniji, kjer se je zavzemal za mir, je rekel med drugim, da bodo najstrašnejše vojne v bodočnosti, socialni boji. In v Londonu so se te besede že uresničile. Komaj je ponehala stavka mornarjev in delavcev v ladjedelnicah, je izbruhnila stavka 30.000 voznikov težkih vozov, ki zahtevajo razen povišanja dnevine tudi 60 delovnih ur na teden, mesto

Vsesokolski zlet v Zagrebu: Generalna vaja.

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelane v vseh merah, barvaste mozaik delane za tlak, cementna opeka za dimnike itd. Zaloga cementa in stavbnega materiala.

Kranjska betonska tovarna
TRIBUČ & KOMP. LJUBLJANA
 Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šte. 296.

Stopnice, balkoni, ograje, stavbeni okraski, spomeniki, korita, betonski vogli, izdelani v vseh merah, moške ali ženske. Edino zastopstvo za Kranjsko.

sedanjih 72. Voznike podpira unija transportnih delavcev in tako se je 200.000 mož pridružilo stavki.

Posledice so strašne. Šestmilijonskemu mestu grozi nevarnost lakote. Vse izkladanje ladij je obstalo. 400 ladij je vkrcanih v Temzi z živili, a noben voz ne sme blizu, da bi izkrcal živila, ki se vsled vročine pokvarijo. Vsak dan je škode milijone. Cena živil je poskočila na višino, kakor v vojnih časih, a še jih ni dobiti. K temu še grozi stavka železničarjev. V Liverpoolu so se dogajali med stavkajočimi in policijo cele poulične bitke, kakor nam kaže slika. Čez 100.000 broječa množica je napadla policijo in bila po njej s steklenicami, kamenjem in drvmi. Prihiteti je moral močni oddelek vojaštva na pomoč, da je razgnal demonstrante. Hiše so bile zabarikadirane; kamenje z ulice izravnano. Dosedaj sta umrla vsled dobljenih ran dva policista, več kakor 100 jih je težko ranjenih, lahko pa čez 200.

Pijte Tolstovrško slatino, ki je izborno zdravilna in osvežujoča namizna kislava voda!

Drobiž.

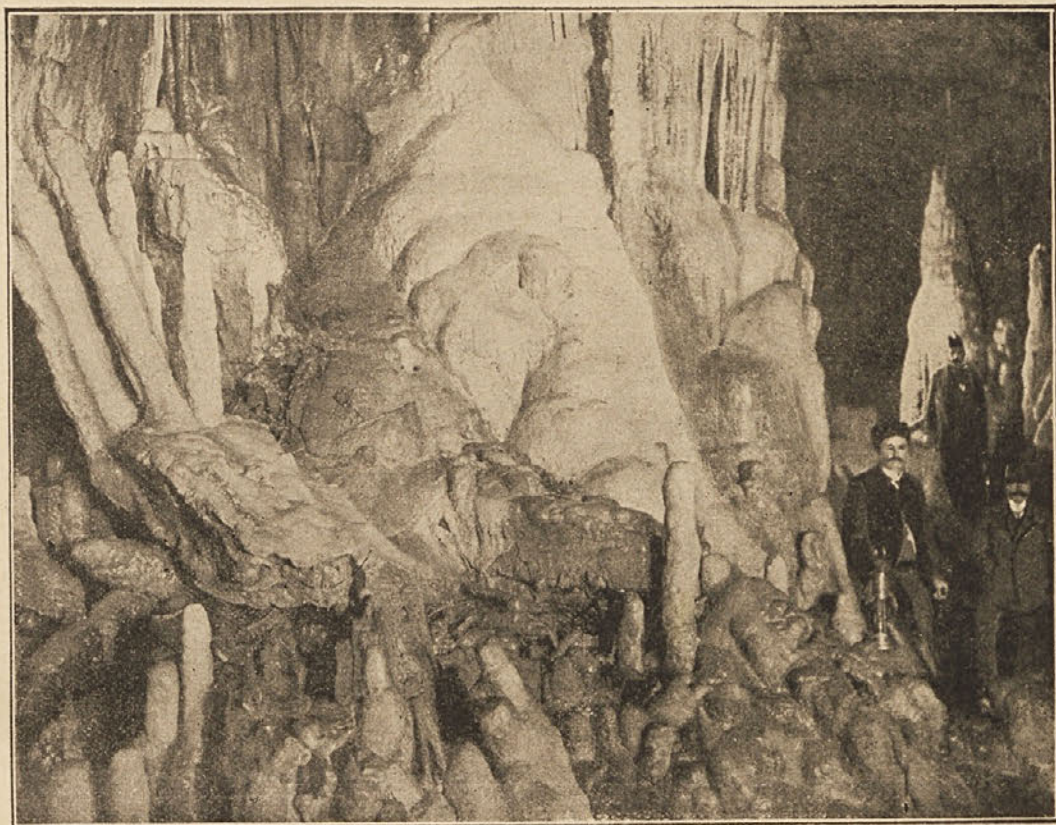
Pristna človeška mast. Kako strašno so še razširjene vraže in babjeverstvo med ljudstvom tudi v krajih, ki leže sredi civilizacije, izpričuje groteskna sodnijska razprava, ki se je vršila te dni. V Pelavi, mesto s približno 12.000 prebivalci, je 25leten analfabet dosledno trdil, da zakolje lekarnar vsako leto dvoje debelih ljudi, in sicer moškega in žensko, da dobi od njiju pristno človeško mast za svojo apoteko. Ta govorica se je tako raznašala, da je lekarnar nazadnje moral tožiti. Na razpravi pa se je izkazalo, da so na Štajerskem cele trume ljudi, ki verjamejo, da

imajo lekarnarji pravico zaklati na leto po dvoje, usmiljeni bratje v Gradcu, ki imajo tudi svojo lekarno, pa celo po šest ljudi! Najbrže jih tudi sodnikova beseda ni prepričala, da verjamejo neumno, pa tudi nevarno laž.

Kdo je znašel limonado? Šele v 10. stoletju so Arabci prinesli limonovo drevo v dežele ob Sredozemskem morju in ga najpreje nasadili v Palestini, v Egiptu in v Severni Afriki, v 11. stoletju so ga pričeli saditi tudi na Španskem in kmalo potem na Siciliji. Prerok Mohamed je bil z besedami: „Vse kar

opijani, naj je proketo“, prepovedal pristašem korana opojne pijače in tako so si le-ti skušali prirejati drugih okrepčujočih pijač. Zato so rabili tudi limone ali pravzaprav njihov sok, čemur so morda pridedjali tudi sladkorja.

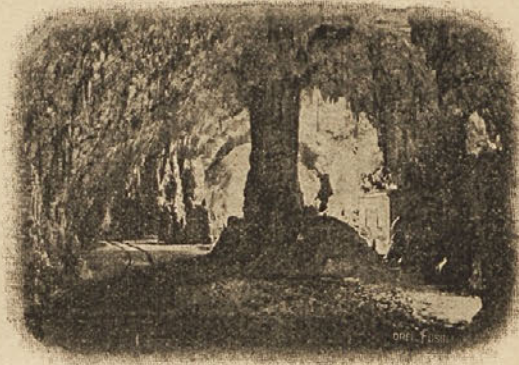
Za matere. Umrljivost otrok je po mestih mnogo večja nego na deželi, ker je po mestih težko dobiti dobro in sveže mleko. Večja mesta imajo torej posebne zavode za steriliziranje mleka, da se more vsak čas dobiti za otroke očiščeno in vseh škodljivih bakterij oproščeno mleko. Skrajni čas je že bil, da se je tudi v Ljubljani ustanovil takšen zavod (na Bregu št. 20.), kajti potreben je Ljubljani kot slepeku pogled. Govejska kuga na gobcu in parkljih se vedno bolj širi in

Postojnska jama Kalvarija.

Postojnska jama: Veliki kreželjc (zastor).

Pošta v Postojnski jami.

dokazano je, da se preneso njeni bacili lahko na človeka, če uživa mleko od okuženih krav. Čeprav so dandanes živinozdravniški predpisi strogi, se vendar kaj lahko pripeti, da ta ali oni posestnik, ki boleznijo ali ne pozna ali jo pa brezvestno zakriva, prinese na trg mleko od okuženih krav. — Mnogo krav je pa tudi jetičnih in otroci postanejo škrofulozni ali tuberkulozni, ker vsesavajo potom mleka v se bacile jetike. — Če je mleko tudi od popolnoma zdravih krav, je v poletnih mesecih vedna nevarnost za otroke. Mlekarice pripeljejo mleko le po enkrat na dan v mesto in doma zlivajo skupaj, kar opoldan, zvečer in zjutraj namolzejo. Tako mleko se hitro skisa in povzroča želodčni in črevesni katar. Mnogi shranjujejo mleko po zadublih čumnatah in vlažnih kletah, kjer imajo tudi krompir, zelje in drugo. Mleko se ne navzame le smrada, temveč tudi raznih škodljivih bakterij.

Recimo pa, da dobi mati za svoje otroke res zdravo in čisto mleko, še vedno ni gotovo, da ne bo otroku škodljivo, kajti koliko pogreškov naredi matere pri pripravljanju hrane otrokom! Mnoge matere dajejo otrokom pretečno (premalo ali ne prav zredčeno) mleko, kot bi hotele svoje otroke opitati, kar za zdrav in krepak razvoj otrok seve ni ugodno, ker je takšen majhen debeluh disponiran za razne bolezni.

Vse zgoraj omenjene nevarnosti odpa- dejo, če vzamete sterilizirano mleko iz za- voda, ki očisti mleko vseh nesnag in bak- terij, ki strokovnjaško pripravlja mleko za vsako starost otrok po- sebejter oddaja strankam v her- metično zaprtih steklenicah že kar za piti pripravljene porcije. Ker ni treba družega, kakor da steklenico z mlekom v topli vodi segreje, preden se da otroku piti, je udobno za vse matere, bodisi da same ne utegnejo pripravljati hrane otro- kom bodisi, da morajo to prepuščati poslom, ki delajo „po svoje“. Opozarjamo na inserat.

Nova moda številka 10.

Zlobno.

A.: „Danes me strašno muči glavobol!“
B.: „Pa ne iz istega vzroka, kakor mene zobobol?“
A.: „Zakaj pa vas boli zob?“
B.: „Ker ima luknjo!“

Oglas.

Neki list je prinesel sledeči oglas:
„Ukradena mi je bila ura v vrednosti 50 goldinarjev. Ako mi jo tat vrne, mu dam naslov, kjer more ukrasti dvakrat toliko vredno uro!“

Pazljiva žena.

„Zakaj pa ležite cel dan v postelji?“
„Da mi mož ne odnese blazin v zastav- ljalnico!“

Pozna ga.

On: „Pomisli, danes sem ustrelil sedem zajcev!“

Ona: „Nemogoče — saj si imel samo en goldinar v žepu!“

Iz česa sklepa.

„Nadučitelj Šviligoj postane menda kmalu profesor.“

„Kje ste pa to izvedeli?“

„Izvedel nisem tega nikjer, opazil pa že večkrat, da je pozabil v gostilni svoj dežnik!“

Nova moda številka 11.

Katero slovensko gospodinjico koli vpra- šate, katera kavna primes ji najbolj ugaja, vsaka vam bo brez dvoma rekla: Kolinska kavna primes. To pa deloma zato, ker je ta kavni pridelek med vsemi v resnici najboljši, in Kolinske kavne primesi noben drug kavni pridelek niti od daleč ne dosega, deloma pa seveda tudi zato, ker je Kolinska kavna pri- mes edino res pristno domače blago.

Naročajte razglednice, ki jih izdaja „Slovenski Ilustrovani Tednik“!

Opeko

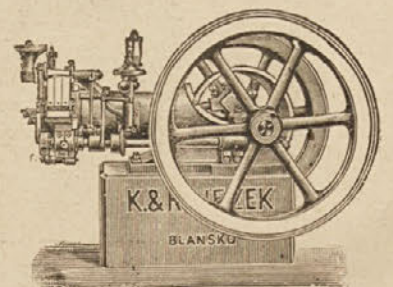
najboljše vrste, zlasti zarezno in navadno strešno in vsakovrstno drugo opeko, kupite dobro in po ceni samo pri slovenski tovarni za glinske izdelke v Račju.

Tovarna strojev in livarna železa K. & R. Ježek, Blansko

Moravska

se priporoča v dobavo vseh vrst kme- tijskih strojev. — Izdeluje sesalke, mo- torje na bencin in sesalni plin. — Po- polne opreme opekarn, šametnih tovarn, in tovarn za cement, mlinov, žag. — Najnovejše sestave transmisij. Dopisuje slovensko. — Ceniki zastoj.

K. & R. JEZEK
BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO

BLANSKO